

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.081/2017/5.

A tanács tagjai: dr. Kovács András a tanács elnöke
dr. Fekete Ildikó előadó bíró
dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró

Az I. rendű felperes: (...)

A II. rendű felperes: (...)

**Az I-II. rendű
felperes képviselője:** Dr. Kalló Ügyvédi Iroda

Az alperes: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: energiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.007/2017/6.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.32.674/2016/9. (kijavítva: 10. számú végzéssel)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.007/2017/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.32.674/2016/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Kúria a felpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg az alperesnek egyetemlegesen 100.000 (százezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - felhívásra - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló M.L. (a továbbiakban: panaszos) és M.Z. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonosai az 1043

Budapest, Berda József u. 43. 10. em. 60. szám alatti ingatlannak (a továbbiakban: felhasználási hely). Az ingatlan korábbi használója B.K. 2015. augusztus 27-én a kereskedelmi és hálózathasználati szerződéseit 16033 kWh mérőállással felmondta. A II. rendű felperes 2015. december 2-án a fogyasztásmérőt leszerelte, amely ekkor 16250 kWh mérőállást mutatott.

- [2] 2015. december 1-jét megelőzően az (...) Nyrt., ezt követően az I. rendű felperes nem kötött kereskedelmi szerződést a panaszossal, aki ezt kifogásoló beadvánnyal fordult az alpereshez. Az alperes a 2016. április 28. napján kelt FWFO_2016/94-24. számú határozatával ezen felhasználási hely tekintetében a panasznak helyt adott, kötelezte az I. rendű felperest a felhasználási helyre vonatkozóan a panaszossal történő egyetemes szolgáltatási szerződés megkötésére, valamint a bekapcsoláshoz szükséges és a szolgáltatás megkezdéséhez szükséges adatoknak a II. rendű felperes részére történő átadására. Kötelezte a II. rendű felperest a hálózathasználati szerződés hatálybalépésétől számított 8 napon belül a felhasználási helyen fogyasztásmérő felszerelésével történő bekapcsolására és megtiltotta a II. rendű felperesnek a 2015. augusztus 28. és 2015. december 2. közötti időszak vonatkozásában érvényesíteni kívánt szerződés nélküli elszámolás szerinti követelés panaszossal szembeni érvényesítését.
- [3] Határozatának indokolásában a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.), valamint a Vet. végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.), továbbá az (...) Zrt. érintett időszakban - 2015. december 1-jétől - hatályos egyetemes szolgáltatói üzletszabályzata (a továbbiakban: ÜSZ) rendelkezéseire hivatkozott. Álláspontja szerint a Vet. 48. §-ának és 50. § (3) bekezdésének, valamint az ÜSZ 8.1.1. pont, és 10.1.1.1. pontjainak alkalmazásával a szerződéskötés nem lett volna megtagadható, sem az igénybejelentés mellékleteként kötelezően előírt jogcím igazolására alkalmas tulajdoni lap másolat, sem a tulajdonostársról származó hozzájáruló nyilatkozat hiánya miatt. A Vhr. 18.1. pontja szerint a szerződés nélküli vételezés szerinti elszámolás a hálózathasználati szerződés vagy villamos energia vásárlási szerződés nélkül a hálózati engedélyes hálózatra történő csatlakozás és az onnan történő vételezés esetén alkalmazható. Tekintve, hogy a II. rendű felperes és a panaszos között nem állt fenn szerződéses jogviszony, nem állíthat ki számlát a panaszos részére.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [4] A felperések keresetükben az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását a panasz elutasítását és az alperes által előírt kötelezése törlését kérték. Másodlagos kereseti kérelmük a határozat hatályon kívül helyezésére, és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult. Álláspontjuk szerint az alperes tévesen értelmezte az igénybejelentésre, illetve a szerződéskötésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, ugyanis a panaszos a szerződéskötéshez szükséges valamennyi iratot nem csatolta, így a felperések nem voltak kötelesek vele szerződést kötni. A panaszos által benyújtott nem hiteles tulajdoni lap nem volt alkalmas a panaszos tulajdonjogának hiteles igazolására, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 69. §-ának és 68. § (6) bekezdésének értelmében. Megítélésük szerint nem mellőzhető a tulajdonostársi hozzájárulás sem, az alperes tévesen hivatkozott az ÜSZ 10.1.1.1. pontjára e körben. Kifogásolták, hogy a panaszos a formanyomtatványt nem töltötte ki megfelelően, és a határozatnak a szerződés nélküli vételezés miatti elszámolásra vonatkozó rendelkezéseit is. Arra hivatkoztak, hogy azért élhetnek felemelt díj iránti igénnyel a panaszossal szemben, mert villamosenergiát vételezett a felperések hálózatán keresztül a villamosenergia vételezésére az egyetemes szolgáltatóval erre irányuló szerződés és hálózathasználati szerződés nélkül.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét alaptalannak értékelte, és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a jogszabályi rendelkezések és a felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy 2014. december 17-én - azaz a birtokba adó 2015. augusztus 27-i villamosenergia közmű szerződésének felmondását megelőzően - a panaszos a bejelentő lapon új villamosenergia közüzemi szerződés megkötését kezdeményezte a felperesekkel. 2015. október 7-én második alkalommal kezdeményezett közüzemi szerződéskötést, majd ezen igényének 2015. október 14-i és november 15-i bejelentését követően az ingatlan villany-mérőórájának állását is bejelentette. A bíróság álláspontja szerint mindezek alapján a panaszos több alkalommal bejelentette az igénybejelentési formanyomtatványon a Vet. 48. § első mondata második fordulatának és a Vhr. 2.1. pont és 2.2. pontjának megfelelően, hogy az ingatlan mint villamosenergia felhasználási hely vonatkozásában szerződést kíván kötni a felperesekkel, és azt is egyértelműen a felperesek tudtára adta, hogy a tulajdonostársával - aki a birtokba vevő - közösen kívánják vételezni a villamosenergiát. Ezen adatok egyértelműen cáfolják a felpereseknek azt a hivatkozását, hogy 2015. december 2-án az ingatlanban a villamosenergia mérőóra leszerelésére azért került sor, mert 2015. augusztus hónapot követően nem érkezett szerződéskötési igény senkitől, az ingatlanban vételezett villamosenergia szolgáltatás vonatkozásában, és azt is, hogy a panaszos a felhasználási hely kikapcsolását követően jelentkezett szerződéskötési szándékkal, ami a szerződés nélküli vételezést tanúsítja. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy 2015. december 2-án az ingatlanban a villamosenergia mérőóra leszerelésére jogszabálysértően került sor a Vet. 48. §-ába ütköző módon.
- [7] Osztotta az elsőfokú bíróság azt az alperesi álláspontot, hogy a Vet. 48. § első mondat második fordulatának, és a Vhr. 1. számú mellékletének 2.1. pontjának megfelelően a panaszos a felhasználói igénybejelentést megtette a felpereseknél a Vhr. 1. számú mellékletének 2.2. pontja szerinti, erre a célra rendszeresített formanyomtatványon. Az ÜSZ 10.1.1.1. pontja értelmében pedig a panaszos és a birtokba vevő mint közösen vételező tulajdonostársak a villamos energia közműszerződést kötelesek közösen aláírni.
- [8] Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek a birtokbaadási-átvételi jegyzőkönyvből 2015. augusztus 27-én arról is tudomást szereztek, hogy a birtokba vevő lépett 2014. március 22-én az ingatlan birtokába, valamint, hogy a birtokba vevő a közműszerződések és a mérők átírásáról haladéktalanul gondoskodni tartozott. A felperesek rendelkezésére állt a hagyatékátadó végzés, az ingatlan nem hiteles tulajdoni lapjának másolata, és a birtokbaadás-átvételi jegyzőkönyv is, melyek a panaszos és a birtokba vevő $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdoni hányadát egyértelműen alátámasztották, akikkel mint közösen vételező lakossági fogyasztókkal az ÜSZ 10.1.1.1. pontja értelmében egy villamosenergia közszerződést kell kötni a Vet. 48. §-ában nevesített egyetemes szolgáltatónak, a felpereseknek. Azt is egyértelműnek találta az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű felperes a Vhr. 18.1. pontja szerinti szerződés nélküli vételezés szerinti elszámolást nem alkalmazhatja a panaszossal szemben akkor, amikor a felpereseknek felróható, jogszabálysértő felperesi eljárás eredményezte, hogy a panaszos, a birtokba vevő és a felperesek között a szerződés nem jött létre, amely szerződés alapján a panaszos és a birtokba vevő a szerződés szerinti elszámolásnak megfelelően kifizették volna az általuk vételezett villamos energiát. A panaszosnak a fizetési hajlandóságát egyértelműen alátámasztotta, hogy két alkalommal is bejelentette a mérőóra állását.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [9] Az elsőfokú bíróság ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérték, a keresetükben foglaltakat fenntartották, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérték. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a keresetükben jogszabálysértésként felhívott Inytv. rendelkezéseket nem értékelte, így e körben a keresetet nem bírálta el, az ítélet a Pp. 213. §-ába ütközik. Olyan tényállási elemeket vett figyelembe az elsőfokú bíróság, amelyeket az alperes határozata nem tartalmazott,

tehát hatáskört vont el az alperestől. Figyelmén kívül hagyta a 2015. december 1-jével jogszabálynál fogva bekövetkezett szolgáltatóváltást, azt, hogy az (...) Nyrt.-nek az I. rendű felperes nem jogutódja. Tévedett az elsőfokú bíróság abban, hogy az alperes jogszerűen kötelezte az egyetemes szolgáltatót a panaszossal történő szolgáltatási szerződés megkötésére, mert a panaszos tulajdonosi minősége hitelesen nem volt megállapítható, annak igazolására a 2015. december 18-án benyújtott nem hiteles tulajdoni lap nem volt alkalmas. A panaszos nem bizonyította, hogy tulajdonostársa is vételezni kívánt volna a felhasználási helyen, így az I. rendű felperes nem is törekedhetett arra, hogy mindkét tulajdonossal szerződést kössön, ezért az alperes alaptalanul hivatkozott az ÜSZ 10.1.1.1. pontjára. Tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Vhr. 2. számú mellékletének 8.1. pontjában rögzített feltételeket, amikor a hivatkozott üzletszabályi rendelkezés alkalmazhatóságát attól tette függővé, hogy a panaszos és a felperések között fennáll-e szerződéses jogviszony. Éppen ezért a II. rendű felperes élhetett felemelt díj iránti igénnyel a panaszossal szemben a Vhr. 2.18.1. pontjának megfelelően.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság ítélete

[11] A másodfokú bíróság a felperések fellebbezését alaposnak értékelte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az alperes határozatának a panasznak helyt adó részével együtt és a panaszt elutasította.

[12] A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felperések az alperesek által megállapított tényállást nem vitatták, eljárásjogi felülvizsgálatot nem kértek. A bírósági felülvizsgálatnak tehát kizárólag az lehetett a tárgya, hogy az alperes anyagi jogi jogszabálysértés nélkül hozta-e meg döntését, azaz helyesen értelmezte-e az igénybejelentésre, a szerződéskötésre (ezen belül a hiteles tulajdoni lap és a tulajdonosi hozzájárulás), illetve a szerződés nélküli vételezésre vonatkozó rendelkezéseket.

[13] Hivatkozott a törvényszék a Pp. 213. § (1) bekezdésére, a 215. §-ára, és leszögezte, hogy az alperes szerződéskötés megtagadását jogszerűtlennek ítéelő döntése két pilléren nyugodott, az első a jogcím igazolására alkalmas tulajdoni lap rendelkezésre állása, a második a tulajdonostárs hozzájáruló nyilatkozatának szükségtelensége volt. Kifejtette a törvényszék, hogy az elsőfokú bíróság a panaszos által csatolt tulajdoni lapot alkalmasnak minősítette a jogcím igazolására. E körben az elsőfokú ítéletet úgy értékelte, hogy nem volt olyan súlyos eljárásjogi hibája, amely annak hatályon kívül helyezését megalapozhatta volna, és akadálya lett volna az ítélet érdemi felülbírálatának. A törvényszék álláspontja szerint nem hatásköri, hanem ítéleti tényállás helyességének kérdése az, hogy ha az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása körében olyan bizonyítékokat is értékel, amelyek - rendelkezésre állnak ugyan, de - kívül esnek azon a körön, amelyen az alperes érdemi döntése alapul. A törvényszék a tényállás helytállósága tekintetében abból indult ki, hogy más az alperes által a Ket. rendelkezésein alapuló, a közigazgatási határozat alapjául szolgáló tényállás megállapítása és megint más a Pp. szabályai szerinti perbeli tényállás. Az elsőfokú bíróság - miután a perben a feleknek bizonyítási indítványa nem volt - az ítélet alapjául szolgáló tényállást a közigazgatási eljárásban keletkezett és az alperes által csatolt dokumentumok, okiratok alapján állapította meg. Nem kifogásolható, hogy az ítélet tényállása olyan előzményi körülményekre is utalt, amelyek 2015. december 1-jét megelőzően történtek, de azt igen, hogy nem észlelte az elsőfokú bíróság, hogy ezek az okirati bizonyítékok, miután az I. rendű felperes nem jogutódja az (...) Nyrt.-nek, nem lehetnek relevánsak a felperések magatartásának és az alperesi határozat jogszerűségének megítélése során. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítélet felülbírálatakor az anyagi jogi jogsértés vizsgálatához szükséges elsőfokú ítéleti tényállásból mindazokat a bizonyítékokat kirekesztette, amelyek 2015. december 1-je előtt keletkeztek, és ekként eltérően megállapított tényállásból érdemben az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontra jutott.

- [14] Kifejtette a törvényszék, hogy nem volt vita a felek között abban, hogy a Vet. 48. §-a alapján az I. rendű felperest villamosenergia értékesítési és szerződéskötési kötelezettség terhelte. A panaszosnak 2015. december 1-jét követően az I. rendű felperesnél benyújtott igénybejelentéssel egyidejűleg valamennyi jogszabályi feltételt teljesítenie kellett. Tekintve, hogy nem új bekapcsolásra volt szükség, hiszen ott volt mérőhely, az ÜSZ 1.1.c. pontját kellett alkalmazni, a jogcímet igazolni, de a jogszabály nem nevesíti azt, hogy e tekintetben milyen dokumentum fogadható el. A panaszos által becsatolt tulajdoni lappal összefüggésben a jogkérdés nem az, hogy a jogcím igazolásaként a nem hiteles tulajdoni lap fénymásolatban állt rendelkezésre, hanem az, hogy hiteles tulajdoni lap másolat rendelkezésre állt-e, kellett volna-e azt csatolni. Hangsúlyozta a törvényszék, hogy a 2015. december 18-i felhasználói igénybejelentő lap volt az, amelyhez a panaszos a 2015. december 9-i dátumú fénymásolt, nem hiteles tulajdoni lapot csatolta. Hivatkozott a törvényszék az Inyvtv. 69. §-ának második fordulatra, és a 68. § (6) és (6a) bekezdéseiben foglaltakra. Helytállónak értékelte a felperesek azon érvelését, hogy a nem hiteles tulajdoni lap csatolásával a panaszos nem tett eleget a tulajdonosi minőség igazolása követelményének. Mivel az I. rendű felperesnek így nem állt rendelkezésére az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötéséhez szükséges minden irat, a tulajdonosi minőség hiteles igazolásának hiánya egyben a szerződéskötési kötelezettség hiányát is jelentette.
- [15] Az ÜSZ 10.3. pontja és 10.4.1. pontja hivatkozását követően kifejtette a törvényszék, hogy az (...) Kft. levélben reagált a panaszos bejelentésére, és egyebek mellett arról is tájékoztatta, hogy a szerződéskötésre a felhasználó igénybejelentése alapján van lehetőség, amelyhez szükséges a vételezési jogcím igazolása. Kifogásolta, hogy nem áll rendelkezésükre olyan dokumentum, amely tartalmazza az ingatlan 1/2 rész tulajdonostársának, M.Z.-nak nyilatkozatát a szerződéskötéshez, amely azért szükséges, mert villamos energia vásárlási és hálózatfelhasználási szerződést egy személy nevére kötik meg, két személy nevére szerződést kötni nem áll módjukban. Ehhez képest a 2015. december 22-i felhasználói bejelentőlapra újra csak a panaszos a bejelentő.
- [16] A törvényszék álláspontja szerint a bejelentések alapján az egyetemes szolgáltató olyan ellentmondó tartalmú igénybejelentésekkel szembesült, ahol a bejelentő személye konzekvensen nem volt tisztázott. Ezen dokumentumok nem támasztották alá, hogy a tulajdonostárs is vételezni kívánt volna, azt, hogy a két ingatlantulajdonos közösen szeretett volna a felhasználási helyen található fogyasztásmérőn keresztül vételezni. Nem helytálló ezért a Vhr. 2.1. és 2.2. pontjaira, valamint a közösen vételező lakossági fogyasztókról rendelkező ÜSZ 10.1.1.1. pontjára alapított alperesi álláspontot jogszerűnek elfogadó elsőfokú ítéleti érvelés és az ebből levont következtetés sem, miszerint az I. rendű felperesnek a panaszos bejelentése alapján meg kellett volna küldenie a szerződéstervezetet a panaszos, illetőleg a tulajdonostárs részére aláírás céljából. Ennek következményeként úgy ítélte meg a törvényszék, hogy nem lehetnek jogszerűek az alperesi határozatok az egyetemes szolgáltatási szerződés megkötésére, a bekapcsoláshoz szükséges és a szolgáltatás megkezdéséhez szükséges adatoknak a II. rendű felperes részére átadására kötelező és a II. rendű felperesnek a felhasználási hely fogyasztásmérő felszerelésével történő bekapcsolására és az ezzel összefüggésben a hivatal tájékoztatására vonatkozó rendelkezései sem.
- [17] Kifejtette a törvényszék, hogy a mérőt 2015. december 2-án 16250 kWh mérőállással szerelték le, az előd felhasználó végszámlája 16033 kWh mérőállást mutatott. A két mérőállás különbségét, 216 kWh mennyiséget számlázta ki a II. rendű felperes, mint szerződés nélküli fogyasztott villamos energia mennyiséget a Vhr. 2. számú melléklet és az ÜSZ 22. § (1) bekezdés alapján a panaszos felé. Hivatkozott a törvényszék a Vhr. 2. számú melléklet 18. pontjában 18/1. pontjában foglaltakra, és e jogszabályhelyek értelmezése kapcsán megállapította, hogy szerződés nélkül eleve nem érvényesíthető követelés a panaszos, illetőleg bármely felhasználóval szemben, hanem éppen az ellenkezője, aki szerződés nélkül villamosenergiát használ, annak e rendelkezések alapján a felhasznált villamosenergiát meg kell térítenie a hálózati engedélyesnek. A panaszos esetében pontosan ez volt a helyzet, szerződés nélkül használt fel villamosenergiát a szolgáltatási helyen,

ugyanis csatlakozásnak minősül az is, ha valaki a korábbi fogyasztó még meg nem szüntetett csatlakozása miatt fizikailag hozzáfér a hálózaton keresztül a villamos energiához, és annak vételezését megvalósítja. Nem helytálló ezért az alperesi döntést elfogadó ítéleti álláspont, amely jogszerűnek értékelte a II. rendű felperes eltiltását a 2015. augusztus 28. és december 2. közötti időszakra vonatkozó szerződés nélküli vételezés miatti elszámolás alkalmazásától a panaszossal szemben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását és határozatának hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a törvényszék tévesen helyezkedett arra az ítéleti álláspontra, hogy az alperes határozata jogsértő. Iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg a tényállást, ezért ebből helytelen következtetésre jutott. Az alperesi álláspont szerint alaptalanul és jogsértően tulajdonított kiemelkedő jelentőséget a törvényszék a felperesek fellebbezésében leírt azon hivatkozásnak, hogy az I. rendű felperes 2015. december 1-jétől rendelkezik működési engedéllyel. A felperes sem keresetében, sem az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott erre, ezért az elsőfokú bíróság nem vehette figyelembe döntése meghozatalakor, így e vonatkozásban az elsőfokú ítélet nem lehet jogsértő. A másodfokú ítélet éppen ezért a kereseti kérelem korlátait meghaladóan és a Pp. 215. § (1) bekezdésébe ütközően a felperesek olyan hivatkozását fogadta el, amely a kereseti kérelemben nem szerepelt.
- [19] Tartalmában is alaptalannak értékelte az alperes a felperesek arra való hivatkozását, hogy 2015. december 1-jével a régi egyetemes szolgáltató megszűnt, és helyette új egyetemes szolgáltató van, mivel a panaszos az (...) Kft.-nél intézte szerződéskötési szándékát és az ügyfélszolgálati Kft. mind az egyetemes szolgáltató, mind a hálózati Kft. ügyeiben eljár. Annak nincs jelentősége, hogy az egyetemes szolgáltatóként 2015. december 1-je előtti vagy azt követően engedéllyel rendelkező egyetemes szolgáltató ügyében jár el. Hangsúlyozta az alperes, hogy a hozzá megküldött iratok között szerepel az (...) Kft. 2015. december 14-én kelt levele, amely tartalmazta, hogy a panaszos a szolgáltatónál mikor jelentkezett, és milyen dokumentumokat adott le a fogyasztási hely átírásához. Az (...) Kft., aki az (...) társaságcsoporthoz tartozik, ügyfélszolgálatát látja el, maga is figyelembe vette a 2015. december 1-je előtt benyújtott iratokat. Mindezek alapján alaptalanul és jogsértően rekesztette ki a Fővárosi Törvényszék a bizonyítékok közül azokat az iratokat, amelyeket a panaszos 2015. december 1-je előtt nyújtott be.
- [20] Hivatkozott az alperes a Vet. 48. §-ában, az ÜSZ 8.1. pontjában foglaltakra és kifejtette, hogy jelen esetben tulajdonos nyújtotta be igényét, amelyet nem hiteles tulajdoni lappal és hagyatékátadó végzés másolatával, valamint a birtokbaadás-átvételi jegyzőkönyvvel igazolt. A rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg, hogy a panaszossal nem közölték a felperesek, hogy hiteles tulajdoni lapra van szükség. A 2014. december 23-i levélben 30 napnál nem régebbi tulajdoni lap fénymásolatát kérték. Az alperes álláspontja szerint a nem hiteles tulajdoni lap semmivel sem alkalmatlanabb, vagy alkalmasabb a tulajdonosi jogosultság igazolására, mint a hiteles tulajdoni lap fénymásolata. Ugyanezen levélben tulajdonjogot igazoló okiratként vagylagosan szerepel a hagyatékátadó végzés fénymásolata is, amelyet a panaszos csatolt. Mindezek alapján a felperesek alappal nem hivatkozhatnak arra, hogy a panaszos tulajdonosi jogosultságát nem igazolta.
- [21] Az alperes megítélése szerint a törvényszék alaptalanul állapította meg, hogy csak hiteles tulajdoni lappal igazolhatta volna a panaszos a szerződéskötési jogosultságát, mivel az ÜSZ 8.1.1. pontja az igénybejelentéshez nem új bekapcsolás esetére benyújtandó mellékletként jogcím igazolását írja elő, és az (...) Kft. 2015. december 14-én kelt levelében hivatkozik a jogcímigazolásként benyújtott átadás-átvételi jegyzőkönyvre, és a hagyatékátadó végzésre. Az igénybejelentéshez a panaszos csatolta a 2015. december 8-án kelt nem hiteles tulajdoni lapot. Az alperes álláspontja szerint e három dokumentum megfelelően igazolta a panaszos szerződéskötési jogosultságát.

- [22] Kifejtette az alperes, hogy a panaszos tulajdonostársával közösen vételező fogyasztóként akart szerződést kötni. A 2015. december 18-i keltezéssel kitöltött adatlap tartalmazza a közösen vételező felhasználó adatait. Ez az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonostárs adataival megegyezett. Tekintettel arra, hogy ez a nyomtatvány került kitöltésre, a felpereseknek eszerint kellett volna eljárniuk. Az ÜSZ 10.1.1.1. pontja tartalmazza a közösen vételező fogyasztókra vonatkozó szabályt. A felperesek nem tagadhatták volna meg közösen vételező fogyasztóként való szerződéskötést. Az ügyfélszolgálati Kft. egymásnak ellentmondó, nem teljes tájékoztatást tartalmazó levelei miatt került a panaszos abba a helyzetbe, hogy a szerződéskötés nem jött létre.
- [23] Hangsúlyozta az alperes, hogy számla kiállítása csak valamely szerződéses jogviszony alapján történhet. A felperesek önmagukkal kerültek ellentmondásba, amikor azt állították, hogy a panaszos a szerződéskötéshez nem igazolta tulajdonosi jogosultságát, de mint tulajdonossal szemben szerződés nélküli vételezést állapítanak meg. A Vhr. 18.1. pontja szerint a szerződés nélküli vételezés szerinti elszámolás feltétele a hálózathasználati szerződés vagy villamos energia-vásárlási szerződés nélkül a hálózati engedélyes hálózatra történő csatlakozás és az onnan történő vételezés. A szerződéskötés nem a panaszos hibájából, hanem a felperesek nem megfelelő, jogsértő eljárásából maradt el. Ezért az alperes álláspontja szerint indokolatlan a szerződés nélküli vételezés büntető szankciójának alkalmazása.
- [24] Az alperes véleménye szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és a hatályos jogszabályok megfelelő alkalmazásával jogszerű ítéletet hozott, amikor a felperesek keresetét elutasította. A törvényszék iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg a tényállást, ezért abból helytelen következtetésre jutott. Tévesen helyezkedett azon álláspontra, hogy az alperes határozata és az elsőfokú ítélet jogsértő.
- [25] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.
- [26] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben foglaltakra észrevételt tett, a felülvizsgálati kérelmében foglaltakat fenntartotta és megerősítette.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [28] A Kúria álláspontja szerint az ügyben irányadó tényállást az elsőfokú bíróság tárta fel helyesen, a rendelkezésre állt okiratoknak megfelelően és abból az elsőfokú bíróság vont le helyes, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő, megalapozott jogkövetkeztetést.
- [29] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [30] A panaszos igénybejelentése kapcsán elfogadta a Kúria az alperes és az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, amely a rendelkezésre állt közigazgatási iratanyagon alapult. Okiratszerűen megállapítható volt, hogy az (...) (...) 2015. december 14-én kelt levele tartalmazta azt, hogy társaságuk nyilvántartása alapján a fogyasztási hely átírásához a panaszos leadta a „nyilatkozat villamosenergia vásárlási szerződéshez” kitöltött nyomtatványt, az átadás-átvételi jegyzőkönyvet, a hozzájáruló nyilatkozatot a szerződéskötéshez, és a hagyatékátadó végzést. Az ügyfélszolgálati Kft. nem adott olyan tartalmú tájékoztatást a panaszosnak, hogy 2015. december 1-jétől már nem az (...) Nyrt. az illetékes, ezért a korábban benyújtott iratokat nem veheti figyelembe, és azok újbóli benyújtását kéri, hanem éppen azt közölte írásban, hogy milyen dokumentumokat tart nyilván a fogyasztási hely átírási kérelemhez.
- [31] Tévesnek minősítette a Kúria a jogerős ítélet azon álláspontját, amely a felperesek hivatkozását elfogadva leszögezte, hogy a 2015. december 1-jétől, a panaszos által benyújtott iratok nem vehetők figyelembe. Okirati bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ezen benyújtott iratokat maga a felperesi ügyfélszolgálati Kft. is figyelembe vette és értékelte, ugyanakkor

semmiféle jogszabályi alapja nem volt annak, hogy egy fogyasztási hely átírási kérelemhez az (...) Nyrt. jogutódlási kérdését az I. rendű felperes vizsgálja, és annak alapján a 2015. decemberi időpontot meghatározva szétválassza az azt megelőzően, illetve az azt követően benyújtott iratokat, az időpontból is levezetve értékelje azok jogszerűségét és elfogadhatóságát. Ahogy az alperes is hangsúlyozta, az ügyfélszolgálati Kft. aki az (...)-(...) társaságcsoporthoz ügyfélszolgálatát látja el, maga is ellentmondásosan járt el az ezen időpontot megelőzően és azt követően benyújtott iratok elfogadásával kapcsolatosan, és törvényi alap nélkül rekesztette ki a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéleti tényállásból azokat a bizonyítékokat, amelyek 2015. december 1-je előtt keletkeztek. Ezen okból a másodfokú bíróságnak az ily módon megállapított tényállásból levont következtetése sem lehetett helytálló.

- [32] A perben rendelkezésre állt iratok tanúsága szerint a panaszos a jogcím igazolásaként benyújtotta a hagyatékátadó végzés másolatát, a nem hiteles tulajdoni lapot, és a birtokbaadás-átvételi jegyzőkönyvet. A Vet. 48. §-ának és az ÜSZ 8.1.1. pontjának megfelelően foglalt állást az alperes, és vele egyezően az elsőfokú bíróság is akkor, amikor azt állapította meg, hogy ezen iratokkal a panaszos a tulajdonosi jogcímet a fogyasztási hely átírásához való jogosultság tekintetében megfelelően és elfogadhatóan igazolta. Utal arra is a Kúria, hogy a felperesek nem közöltek a panaszossal olyan tájékoztatást, hogy hiteles tulajdoni lapra lenne szükség a fogyasztási hely átírásához. Erre vonatkozó jogszabályi követelmény nincs is, arra a felperesek sem hivatkoztak, de a jogerős ítélet sem. Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperes eljárása a Vet., a Vhr., az ÜSZ rendelkezésein alapult, az Inyvtv. szabályainak alkalmazását ezen jogszabályi rendelkezések nem írták elő, így alaptalanul hivatkozott a törvényszék arra, hogy a nem hiteles tulajdoni lap csatolásával a panaszos nem tett eleget a tulajdonosi minőség igazolására vonatkozó követelménynek. A panaszos által becsatolt nem hiteles tulajdoni lap, továbbá az átadási-átvételi jegyzőkönyv a hozzájáruló nyilatkozat a szerződéskötéshez és a hagyatékátadó végzés - mint ahogy az alperes is helyesen hivatkozta - megfelelő alapul szolgált ahhoz, hogy az I. rendű felperes eljárása során a jogcímet igazoltnak tekintse. Ezzel kapcsolatosan megalapozott kifogást nem tehetett, mert az a jogszabályi alapot nélkülözte.
- [33] Szükségesnek tartja a Kúria, hogy rámutasson arra az ügy elbírálásakor értékelt tényállás körében, hogy a panaszos 2015. október 7-én az „(...) nyilatkozat villamosenergia vásárlási szerződéshez lakossági felhasználó esetén” és az „átadás-átvételi jegyzőkönyv” elnevezésű formanyomtatványokon az ingatlan mint felhasználási hely vonatkozásában az I. rendű felperessel közüzemi szerződés megkötését kezdeményezte villamosenergia vételezés céljából. 2015. október 14-én bejelentőlapon jelentette be a felhasználási helyen felszerelt villanyóra állását, és továbbra is kérte a névátírással kapcsolatos teendők elvégzését a leadott adatok alapján. Telefonon és írásban visszajelzést is kért kérelmével kapcsolatosan. 2015. november 15-én ismételt bejelentést tett bejelentőlapon a fogyasztásmérővel kapcsolatos szerződésmódosítás és tulajdonváltás kapcsán. Kérte rögzíteni a 2015. november 14-i mérőóraállást, továbbra is visszajelzést kért. Ezt követően került sor arra, hogy 2015. december 2-án a II. rendű felperes megszüntette a villamosenergia közüzemi szolgáltatást az ingatlanban és a fogyasztásmérőt le is szerelte. 2015. december 16-án a panaszos bejelentőlapon kifogásolta a közüzemi szerződés megkötésének megtagadását, majd 2015. december 18-án ismételten kezdeményezte közüzemi szerződés megkötését, a már rendelkezésre bocsátott iratok alapján azzal, hogy a két tulajdonostárs részére kéri a szerződéskötést. Családi körülményeire tekintettel sürgős intézkedést kért. Ismételten benyújtott egy olyan nyomtatványt, amely „villamosenergia-vételezés igényének felvételéhez szükséges információk” elnevezést viselte, a nyilatkozat szerződéskötéshez és az igénybejelentés elnevezésű formanyomtatványokat is kitöltve ismételten benyújtotta azokat. 2015. december 22-én a panaszos újra bejelentést tett S.O.S. felirat feltüntetésével, és kifogásolta, hogy az ügyintézővel kapcsolatosan nem kapott semmiféle tájékoztatást. 2016. január 4-én bejelentését megismételte, jelezve, hogy a szerződés megkötésére nem került sor, annak ellenére, hogy a vonatkozó iratok rendelkezésre állnak. 2016. február 10-én a

panaszos formanyomtatványon ugyancsak kezdeményezte a felhasználási hely vonatkozásában a közüzemi szerződés megkötését az I. rendű felperessel, jelezve, hogy a panaszos és tulajdonostársa (mint birtokba vevő) közösen kívánja vételezni a villamosenergiát, és ennek megfelelően kívánnak szerződést kötni. Mivel az (...) ügyfélszolgálat a formanyomtatvány átvételét megtagadta, a panaszos bejelentést tett bejelentőlapon a Kft.-nél, amelyet 2016. március 3-án megismételt, kifogásolva, hogy nincs felszerelve mérőóra az ingatlanban, 2016. március 4-én személyesen tett panaszt az alperesnél az I. és II. rendű felperes eljárásával kapcsolatosan.

- [34] Kiemeli a Kúria, hogy ezen közel fél éves eljárás során a panaszos minden lehetséges, a jogszabály által előírt, sőt azon túli intézkedést is megtett annak érdekében, hogy a felhasználási helyen szerződéskötésre kerüljön sor vele és tulajdonostársával együtt, a mérőóra felszerelésre kerüljön, és a vételezés jogszerűen megtörténhessen. A Kúria álláspontja szerint tehát jogszerűen intézkedett az alperes a keresettel támadott határozatában a Vet. 48. §-a, a Vhr. 1. számú melléklet 2.1. pont, 2.2.6. pont és az ÜSZ 8.1.1. pont, 10.1.1.1. alapján az I. és II. rendű felperessel szemben.
- [35] A közigazgatási iratok azt is tanúsítják, hogy az ügyfélszolgálati Kft. a panaszos felé ellentmondó tájékoztatásokat adott a tulajdonostársak közös szerződéskötésére vonatkozóan is. Az ÜSZ 10.1.1.1. pontja alapján egy adott felhasználási helyre több felhasználóval is köthető egyetlen szerződés abban az esetben, ha az ugyanazon fogyasztásmérőn vételezők joga is villamosenergia vételezés szempontjából egyenlőek. A panaszos és az általa másik igénylőként megjelölt testvére a felhasználási helyen található ingatlan fele-fele arányú tulajdonosai, így az érintett feleket az ingatlan vonatkozásában azonos jogok illetik meg, és mindketten természetes személyek, továbbá a felhasználási helyen található fogyasztásmérőn keresztül szándékoznak vételezni, így a villamosenergia vételezés tekintetében azonos jogok illetik meg őket. Ez alapján nem lett volna megtagadható a szerződéskötés a panaszossal arra hivatkozással, hogy a tulajdonostárstól származó hozzájáruló nyilatkozat szükséges, továbbá, hogy kizárólag egy féllel köthető szerződés a felhasználási helyre.
- [36] A Kúria álláspontja szerint tévesen ítélte meg a törvényszék az ezzel kapcsolatos tényállást is. Azon körülmény, hogy kizárólag a panaszos lépett fel az I. rendű felperes felé, többszörösen és sorozatosan, nem támasztotta azt alá, hogy kizárólag ő köthetne villamosenergia vásárlási és hálózatfelhasználási szerződést. Az sem volt megállapítható okiratszerűen, hogy a panaszos ellentmondó tartalmú igénybejelentésekkel élt volna és az igénylő személye nem lett volna tisztázott. A panaszos által kitöltött formanyomtatványok alátámasztották a közösen vételezési szándékot, és ebből következően a tulajdonostársak közös szerződéskötési szándékát. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az erre vonatkozó okirati bizonyítékokat. Több alkalommal bejelentette az igénybejelentési formanyomtatványon a Vet. 48. § első mondata második fordulatának és a Vhr. 2.1. és 2.2. pontjának megfelelően, hogy az ingatlan mint villamosenergia felhasználási hely vonatkozásában szerződést kíván kötni, és azt is egyértelműen a felperesek tudtára adta, hogy tulajdonostársával - aki az ingatlan birtokba vevője is volt - közösen kívánják vételezni a villamosenergiát.
- [37] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a 2015. december 2-i mérőóra leszerelés a felperesek részéről megalapozatlan és jogszabálysértő intézkedés volt, hiszen a panaszos 2015 augusztusát követően folyamatosan havonkénti, sőt hetenkénti gyakorisággal jelezte szerződéskötési igényét, vételezési szándékát, a szolgáltatás igénybevételére vonatkozó kérelmét. Jogszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a mérőóra leszerelésére a Vet. 48. §-ába ütköző módon jogszabálysértően került sor. Ugyanakkor a rendelkezésre állt iratok alátámasztották azt, hogy a már hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően a panaszos a felhasználói igénybejelentést megtette a felpereseknél az erre rendszeresített formanyomtatványon, és a panaszos, valamint tulajdonostársa mint birtokba vevő közösen vételező tulajdonostársakként kívántak közműszerződést kötni, és azt közösen aláírni. Megjegyzi a Kúria, hogy a felperesek a birtokbaadási-átvételi jegyzőkönyvből 2015. augusztus 27-én arról is tudomást szerezhettek, hogy a panaszos tulajdonostársa volt a

birtokba vevő, ő lépett 2014. március 22-én az ingatlan birtokába, a hagyatékátadó végzés, az ingatlan nem hiteles tulajdoni lapjának másolata és a birtokbaadás-átvételi jegyzőkönyv is, amelyek a panaszos és a birtokba vevő $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdoni hányadát egyértelműen alátámasztották, ezért velük mint közösen vételező lakossági fogyasztókkal az ÜSZ 10.1.1.1. pontja értelmében villamosenergia közszerződést kellett volna kötni a Vet. 48. §-ában nevesített egyetemleges szolgáltatónak, az I. rendű felperesnek.

- [38] A fentiekből következően téves volt a másodfokú bíróságnak a szerződés nélküli vételezés szerinti elszámolással kapcsolatosan kialakított jogi álláspontja is. A Vhr. 2. számú melléklet 2.6. pontja szerint az I. rendű felperes a bekapcsoláshoz szükséges információk átadására volt köteles, a Vhr. 2. számú mellékletének 9.1. pontja a II. rendű felperest fogyasztásmérő berendezés felszerelésére és zárolással történő ellátására kötelezte - a hálózathasználati szerződés hatálybalépésétől számított 8 napon belül. A Vhr. 18.1. pontja szerint a szerződés nélküli vételezés szerinti elszámolás a hálózathasználati szerződés vagy villamosenergia-vásárlási szerződés nélkül a hálózati engedélyes hálózatra történő csatlakozás és onnan történő vételezés esetén alkalmazható. A II. rendű felperes ezen szabályt nem alkalmazhatta volna a panaszossal szemben akkor, amikor a felpereseknek felróható jogszabályi eljárás eredményezte, hogy a panaszos és tulajdonostársa, valamint a felperesek között a szerződés nem jött létre, amely szerződés alapján a tulajdonostársak a szerződés szerinti elszámolás alapján kifizették volna az általuk vételezett villamos energia díját. A panaszos fizetési hajlandóságát egyértelműen alátámasztotta, hogy a mérőóra állást több alkalommal is bejelentette, jogszerűen hivatkozott arra az alperes és az elsőfokú bíróság is, hogy számla kiállítása csak valamely szerződéses jogviszony alapján történhet. A felhasználási helyre vonatkozó szerződéses jogviszonyok teljes hiányában a II. rendű felperes nem állíthatott volna ki számlát a panaszos részére, különös tekintettel arra, hogy maga hivatkozott a szerződéskötési igény elutasítása körében a panaszos felhasználási hellyel kapcsolatos kizárólagos tulajdonosi jogosultságának nem igazolt volta. A már hivatkozott és ismertetett iratokból következően a felperesek nem a vonatkozó jogszabályok és üzletszabályzati rendelkezéseknek megfelelően jártak el, amikor a panaszossal való szerződéskötés helyett szerződés nélküli vételezést állapítottak meg, és ennek következményét kiszámlázták a panaszosnak. A Kúria álláspontja szerint a panaszosnak a szerződéskötés elmaradása semmiképp sem volt felróható, ez a felperesek eljárására, ellentmondó, nem megfelelő tájékoztatására, és a rendelkezésükre állt bizonyítékok helytelen értékelésére volt visszavezethető, ezért a szerződés nélküli vételezés büntetés szankciójának alkalmazását megalapozottan tartotta jogszabálysértőnek az alperes.
- [39] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat megsértette, ezért azt a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság minden tekintetben jogszerű és megalapozott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.
- [41] A Kúria a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a felpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés és 82. § (2) bekezdés szerint kötelezte.
- [42] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperesek a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében kötelesek, amelynek mértéke az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének, 39. § (3) bekezdés b) pontjának és 46. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

Budapest, 2019. március 19.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. bíró